

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะมาถึง การศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ต้องเห็นจะสอดคล้องกับความต้องการทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศไทย สามารถสร้างสรรค์ ความเจริญก้าวหน้า ให้แก่สังคมไทย ทั้งยังสร้างความสมดุลและความกลมกลืนของการพัฒนา ระหว่างด้านต่างๆ ได้

ในปัจจุบันสภានาชาติ สังคม การเมือง และด้านอื่นๆ ของโลกได้เปลี่ยนแปลงก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งมีผลต่อวิธีการค่าแรงชีวิตของประเทศทั้งโลกอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกัน ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนไปอย่างชัดเจน ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีการดำเนินชีวิต ของประชาชนในประเทศไทยอย่าง ก้าวกระโดดและต่อเนื่อง รวมทั้งแนวโน้มของสังคม กำลังพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศสุขสากลรวมและ บริการมากขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและยกระดับคุณภาพของประชาชนให้สูงขึ้นเพื่อ ให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

เพื่อเร่งรัดพัฒนางานในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการให้สามารถตอบสนอง และสนับสนุน การพัฒนาประเทศไทยในทิศทางที่พึงประสงค์ กระทรวงศึกษาธิการ โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ (ศาสตราจารย์ ดร. ก่อ สวัสดิพัฒน์) และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายสมชัย วุฒิปรีชา) ตามมติคณะรัฐมนตรี 22 พฤษภาคม 2533 นตินโยบาย เร่งขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคอย่างทั่วถึง จึงได้มอบให้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติค่าเนินงานภายใต้โครงการ "น้ำร่องรอย"

การศึกษาภาคบังคับ" ในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งประเทศ (ยกเว้น กรุงเทพมหานคร)

119โรงเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ส่วนในปีการศึกษา 2534 เปิดดำเนินการใน 97 โรงเรียน รวม 216 โรงเรียน และเปลี่ยนรูปเป็นโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานอย่างสมบูรณ์ ตามมติคณะกรรมการบริหารการประชุม เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2534 โดยมีเป้าหมายด้านปริมาณผู้จราจร โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้เปิดสอนระดับ มัธยมศึกษา ตามโครงการดังกล่าว ตลอดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535 - 2539) ดังนี้

ปัจงประมาณ 2535	จำนวน	2,500	โรงเรียน
ปัจงประมาณ 2536	จำนวน	3,500	โรงเรียน
ปัจงประมาณ 2537	จำนวน	4,500	โรงเรียน
ปัจงประมาณ 2538	จำนวน	5,500	โรงเรียน
ปัจงประมาณ 2539	จำนวน	6,500	โรงเรียน

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 กำหนดให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ และทักษะต่อจากระดับ ประถมศึกษา ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเองทั้งในด้าน วิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบการงานและอาชีพตามควรแก้วัย

ทั้งนี้ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา คุณภาพชีวิต ให้ขยายการศึกษา ชั้นพื้นฐานจาก 6 ปี เป็น 9 ปี โดยมีเป้าหมายให้อัตราการเรียนต่อจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าสู่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพิ่มขึ้นจากอัตราปัจจุบันร้อยละ 46.20 เป็นไน่ต่ำกว่าอัตราร้อยละ 73.00 ของ ผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษา โดยมีแนวทางการพัฒนาการศึกษา คุณภาพชีวิต ที่สอดคล้องและสนับสนุน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยเน้น

... เร่งgradeรายอุปกรณ์และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญต่อการขยาย การศึกษาชั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยปรับหลักสูตรให้เน้น การฝึกทักษะและเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น และให้มีการกำหนด ล่วงจุ่งใจแก่ผู้ปกครองที่ต้องฐานะทางเศรษฐกิจให้สั่งเด็กเข้าเรียนต่อได้มากขึ้น...

(แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ.2535- 2539)

รัฐบาล เป็นกลไกทางการเมืองสำคัญที่จะกำหนดแผนงานที่วางแผนไว้ในมิติของnamธรรมไปสู่ปัจจุบันที่ชัดเจนนี้ นโยบายทางสังคมด้านการศึกษา ในค่าแฉลงนโยบาย ของ คณะกรรมการฯ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี 宣告ต่อรัฐสภา วันพุธที่ 21 ตุลาคม 2536 ว่า

... 8.1.2 เร่งขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก 6 ปีเป็น 9 ปีให้ทั่วถึงโดยเร็วอย่างมีคุณภาพ ก้าวไประบบและนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ผู้บุกเบิกทางร่างกาย ใจ ใจ และผู้ด้อยโอกาสกลุ่มอื่นๆ

8.1.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรากขององค์กรภาครัฐ และเอกชน สถานประกอบการ ชุมชน และแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและแลกเปลี่ยน ข่าวสารการเรียนรู้

8.1.7 กระจายอำนาจการบริหารการศึกษาจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค และไปสู่ สถานศึกษา ให้มากขึ้น โดยการกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงานทุกระดับอย่างชัดเจน ให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการเลือกวิธีการจัดค่ายเนินงานตามนโยบายรวมทั้งสนับสนุนให้บุคคล และองค์กรในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชนในรูปคณะกรรมการการศึกษา

ส่วนเป้าหมายการดำเนินงาน ๗ ทรงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพ สานักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ใช้ธุชสาสตร์ทุกวิถีทาง เพื่อให้การดำเนินงาน โครงการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้ (สานักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534)

1. ให้สามารถพัฒนาตัว ด้วยมีคุณลักษณะแสดงออกในทางที่ดี
2. ให้มีความรู้ และทักษะที่นฐานในการประกอบอาชีพ โดยมุ่งเน้นอาชีวศึกษาตาม ความสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
3. ให้ผู้เรียนสามารถครองตนได้ในระบบเศรษฐกิจ และสภาพสังคมปัจจุบัน มีคุณธรรม จริยธรรม มีความประพฤติดี เช้าใจความเป็นประชาธิปไตย
4. ให้ผู้เรียนมั่นใจ ไฟศึกษาหาความรู้และการฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างสมอ สำหรับในการบริหารหลักสูตรเพื่อให้เกิดคุณภาพตามความต้องการ ดังกล่าว คือ
 1. จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรนัยน์ธรรมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

2. ปรับเนื้อหา สาระ ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
3. พัฒนาคุณภาพที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน
4. พัฒนาระบบการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางให้ได้ปฏิบัติจริง
5. โรงเรียนจัดรูปแบบการสอนวิชาอาชีวที่เหมาะสม
6. จัดหนังสือ / อุปกรณ์ / สัมภานุ การเรียนการสอน
7. พัฒนาระบบการนิเทศ ติดตามและประเมินผล
8. พัฒนาการประสานงานกับหน่วยงานเกี่ยวข้อง

โดยผ่านกระบวนการคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ กำหนดแนวทางการดำเนินงาน

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน ในด้านการจัดการและบริหารโครงการที่เป็นบทบาท และภาระหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัด ตั้งแต่ระดับ สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัด สำนักงานการประ同胞ศึกษาอำเภอ กลุ่มโรงเรียนและโรงเรียน ในโครงการ นักการศึกษาหลายท่านให้ความเห็นว่า การจัดการศึกษาจะประสบความล้มเหลวขึ้นอยู่กับ โรงเรียน ชั้นมัธยมศึกษา นักเรียน ด้วยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็นตัวจัดสร้างคุณภาพในการนำหลักสูตรไปใช้ (สุน พมริวัฒน์, 2526) โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานรับนโยบาย และ แนวทางดำเนินงานจากหน่วยงานแต่ละระดับดังกล่าว ประชาชนผู้มีวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติ แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประสานงานกับกลุ่มโรงเรียน สปอ./ก. และ สปจ. ในการจัดอัตรากำลังครุ การจัดทำเอกสารหลักสูตร วัสดุ อุปกรณ์ ฯลฯ สำหรับการสอน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำรวจและจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับผู้ช่วยการท้องถิ่น แหล่งวิชาการ สถานศึกษา ประกอบการ และสถานประกอบอาชีวศิริสระเพื่อขอความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน และ การพัฒนาทักษะด้านอาชีวของนักเรียน พัฒนาครุภายนโยร์ในโรงเรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น จัดวัสดุอุปกรณ์ ห้องเรียน และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้อิสระอ่านรายต่อการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร และสอดคล้องกับจุดเน้นในการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของสำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ นิเทศภายในและ พัฒนาการสอนของครุ รายงานความก้าวหน้าและผลการดำเนินงานให้ สปอ./ก. ทราบ (สำนักงาน คณะกรรมการการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ, 2535)

หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นเครื่องขับเคลื่อนแนวทางในการจัดการศึกษาตลอดจนวิธีการฝึกอบรมให้ผู้เรียนได้รับในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมที่เขาดำรงชีวิตอยู่ ซึ่งหมายความว่าเป็นแนวทาง ในการสร้างให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองไปตามวิถีความสามารถ และขณะเดียวกันก็ให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หลักสูตรจึงเป็นสิ่งกำหนดทิศทางและจุดหมายของกระบวนการเรียนการสอน แต่ถ้าหากผู้นำหลักสูตรไปใช้ไม่ศึกษา วิธีการหรือนำไปใช้ไม่ถูกต้อง ก็อาจจะประսบความล้มเหลวได้ เพราะการนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนที่สำคัญ ซึ่งจะสืบสานความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตรโดยตรง ถ้าจะเปรียบให้เห็น 似ดเจนก็คือ หลักสูตรนั้นเปรียบเสมือนกุญแจ การนำไปใช้เปรียบเสมือนภาคปฏิบัติ ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติต้องควบคู่ และสอดคล้องกันฉันใด หลักสูตรและการนำไปใช้ก็สอดคล้องกันฉันนั้น (สันติ ธรรมบารุง, 2527) ในด้านคุณภาพมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่

สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6 ทำการติดตามการใช้หลักสูตรนี้ในศึกษา ตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการ นำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ ของเขตการศึกษา 6 ได้แก่ จังหวัดลบุรี สารบุรี นครศรีธรรมราช อ่างทอง สิงห์บุรี อุทัยธานี ชัยนาท จำนวน 9 โรงเรียน จากจำนวน 13 โรงเรียน โดยแบ่งกลุ่ม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร และ ครูผู้สอนโดยสรุปผล การตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ในด้านต่างๆ พบว่า

การเตรียมความพร้อมการบริหารหลักสูตร และปัญหาในการใช้หลักสูตร โรงเรียน สามารถปฏิบัติได้อยู่ในเกณฑ์ที่มีความพร้อม แต่มีบางส่วนที่ควรได้รับการพัฒนาโดยเรียงตามลำดับ สิ่งที่ไม่มีการปฏิบัติมาก คือ การจัดทำรายวิชาเลือก (100%) การใช้แหล่งวิทยาการ สถานประกอบอาชีวศึกษา 35% การเก็บรวบรวมข้อมูลที่นฐาน เกี่ยวกับ สภาพความเป็นอยู่ ภูมิอากาศ เศรษฐกิจอาชีว และความต้องการของท้องถิ่น (25%) การสำรวจความต้องการของผู้ประกอบเพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติม ในการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร (25%) และ การจัดหา จัดทำสื่อเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มเติมเท่าให้ครูได้ศึกษาด้วยตนเอง (13%) สำหรับ ของผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา ยกเว้น ปัญหาการจัดกิจกรรมอิสระ (65%) และการจัด และประเมินผลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง (62%)

ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการใช้หลักสูตร และปัญหาเกี่ยวกับ
การใช้หลักสูตรของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 45 - 84) ไม่มีปัญหา

ในส่วนของการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน ในแผนพัฒนาสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 7(พ.ศ. 2535 - 2539) สำนักงานการขยายโอกาสทาง
การศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดำเนินการในแผนการ
ขยายโอกาสทาง แผนการจัดทำงบประมาณ แผนการจัดกิจกรรมและโครงการสนับสนุน และแผน
การประสานงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ด้วยเหตุดังกล่าว โดยภาพรวมจากการจัดการศึกษา และการใช้หลักสูตรของ
เชคการศึกษา 6 นั้นปรากฏผลในเริงปริมาณจากการสำรวจ และการนิเทศติดตามของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง มีผลเป็นที่น่าพอใจดังกล่าว หากได้มีการวิจัยเพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรที่เป็น^ก
การตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีในสถานการณ์จริงเที่ยงใจ มีส่วนไหนที่เป็นอุปสรรค^ก
ต่อการใช้หลักสูตร (สังค อุกรานันท์, 2527) โดยการประเมินผลการใช้หลักสูตรนี้จะทำให้
ทราบปัญหาและความต้องการที่แท้จริง สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ที่จะเป็นดัชนีบ่งชี้
ทำให้วางแผนได้ตรงเป้าหมาย เพื่อกำปั้นหาได้ถูกจุด และพัฒนาได้ตรงตามนโยบาย ซึ่งให้
ดำเนินการตามแผนรายวัน สามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหาอุปสรรคอย่างได้ผล หรือปรับแผนให้
เหมาะสมมากขึ้น ทำให้ทราบผลการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการอย่างชัดเจน ว่าอะไร^ก
ประสบผลสำเร็จไปแล้ว สิ่งใดยังต้องทำต่อไป จำนวนเท่าไร อันจะเป็นข้อมูลไปสู่สภาพปัจจุบัน^ก
ปัญหาและความต้องการ ซึ่งเป็นการดำเนินงานที่ครบวงจรนั้น ประกอบกับจุดเน้นของการใช้
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ทุกชั้นเรียน 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้เพิ่มแนวคิดดำเนินการ
ในหลักสูตร สำหรับเป็นแนวทางของการที่จะจัดการศึกษา ให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมาย^ก
ของหลักสูตร ซึ่งต้อง มีขั้นตอนของการใช้หลักสูตร ตั้งแต่การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัด^ก
ปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายนอกเรียน และการดำเนินการสอนของครู อนึ่งจาก
การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่ปรากฏ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อนำข้อมูล^ก
ที่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาการดำเนินงาน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกระดับต่อไป
โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัย เพื่อการประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น^ก
ทุกชั้นเรียน 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ของเขตการศึกษา ๖ เนื่อง
หักห้ามกระบวนการใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามเบ้าหมายการศึกษาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรนี้ยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา ๖

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ของเขตการศึกษา ๖ ที่เข้าโครงการ
ในปีการศึกษา 2533 และ 2534 ประกอบด้วย ๗ จังหวัด คือ ลพบุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา
สิงห์บุรี ชัยนาท อุทัยธานี สระบุรี จำนวน 105 โรงเรียนโดยมีผู้ให้ข้อมูล คือผู้บริหารโรงเรียน
หรือผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการ ครุภัณฑ์นักลุ่มวิชา หรือครุพัสดุ และนักเรียน
ขั้นพื้นฐานศึกษาปีที่ ๓

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย เป็นการประเมินผลการใช้หลักสูตรนี้ยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ของเขตการศึกษา ๖ ตาม
กรอบแนวคิดของ สุมิตรา คุณานุกร (2523) ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ประกอบด้วย

2.1.1 การวางแผนการใช้หลักสูตร

2.1.2 การจัดทำหนังการสอน แผนการสอน

2.1.3 การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และวัสดุหลักสูตร

2.2 การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมด้านภายนอกในโรงเรียน

2.2.1 การจัดบุคลากร

2.2.2 การจัดแผนการเรียน

2.2.3 การจัดตารางสอน

2.2.4 การจัดงบประมาณ

2.2.5 การจัดสถานที่ใช้สอนและฝึกปฏิบัติ

2.2.6 การจัดสื่อการเรียนการสอน

2.2.7 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

2.2.8 การจัดกิจกรรมสนับสนุนการใช้หลักสูตร

2.2.9 การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

2.3 การจัดการเรียนการสอน

2.3.1 การเตรียมการสอน

2.3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.3.3 การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน

2.3.4 เทคนิคและวิธีสอน

2.3.5 การวัดและประเมินผลการเรียน

นิทานศักย์ที่เข้าในการวิจัย

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึงโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่เข้าโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2533-2534 ในเขตการศึกษา ๖ ประกอบด้วย จังหวัดลบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สิงห์บุรี ชัยนาท อุทัยธานี และอ่างทอง

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ช่วย อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา ๖ ในปีการศึกษา 2536

ครุบภิมพิการสอน หมายถึง ครุหัวหน้ากลุ่มวิชา และครุผู้สอนที่รับผิดชอบ หรือ โรงเรียนมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนการสอน ในกลุ่มวิชาภาษาฯ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ กลุ่มวิชาการงาน และอาชีพ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกการศึกษา ๖ ในปีการศึกษา ๒๕๓๖

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกการศึกษา ๖ ในปีการศึกษา ๒๕๓๖

การใช้หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมส่วนหนึ่งในการบ้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นขั้นตอนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติหรือการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้มีการจัดกิจกรรมที่สำคัญ คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในโรงเรียน และการเรียนการสอนของครุ

การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หมายถึง การศึกษาและทำการทดลองรายละเอียดของหลักสูตรก่อนดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งจะปรากฏออกมายังลักษณะของเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ แผนการใช้หลักสูตรในโรงเรียน การทำแผนการสอน เอกสารประกอบหลักสูตรและวัสดุ หลักสูตร

การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในโรงเรียน หมายถึง การจัด หรือ การกระทำสิ่งต่างๆ ให้มีสภาพที่เหมาะสม ส่งเสริม และอำนวยต่อการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลและบรรลุวัตถุประสงค์ ของการใช้หลักสูตร ได้แก่ การดำเนินการด้านต่างๆ เช่น การจัดบุคลากร การจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดงบประมาณ การจัดสถานที่ใช้สอนและฝึกปฏิบัติ การจัดสื่อการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการใช้หลักสูตร การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

การเรียนการสอน หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครุและนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้เกิดความเข้าใจมีความสามารถ มีความคิด มีคุณธรรมและมีลักษณะกิริยา ตามจุดประสงค์ ของหลักสูตร

การประเมินผลการใช้หลักสูตร หมายถึง การตรวจสอบการปฏิบัติการ ระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรในโรงเรียน ว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีในสถานการณ์จริงเพียงใด มีล่วงหน้าที่จะต้องพัฒนา เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นมัธยมฯ หมายถึง การดำเนินงานจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนตามนโยบายของรัฐบาล โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อเร่งรัดให้ประชาชนในประเทศไทยมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีคุณภาพ และ แผนงานอย่างเป็นระบบที่ต่อเนื่อง ตลอดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

เบตการศึกษา 6 หมายถึง การแบ่งเขตการศึกษาตามสภาพภูมิศาสตร์ที่อยู่ภาคกลาง ของประเทศไทยเป็นประภากับด้วย จังหวัดลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลิ้งบุรี ชัยนาท และอุทัยธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และนักพัฒนาหลักสูตรทุกรุ่น ในการปรับปรุง กระบวนการใช้หลักสูตรพัฒนาศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ต่อไป

- ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรทุกรุ่น นำไปช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนที่เป็นหน่วยปฏิบัติการในการใช้หลักสูตร ได้ตรงกับสภาพและปัญหาของ โรงเรียนมากยิ่งขึ้น

การเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย จัดทำเป็นรูปเล่ม มีรายละเอียดของเนื้อหาสาระดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ

กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับความเป็นมาของปัญหา เหตุผล และความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย ค่านิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และลักษณะขั้นตอนในการเสนอผลงานวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กล่าวถึง ทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

กล่าวถึง ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลตามลักษณะแบบสอบถาม โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง ประกอบความเรียง

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล